

losse i nærmeste sikre havn, når den aftalte lossehavn ikke kan nås. Når bortfragteren har losset i overensstemmelse med en nærklausul, er forpligtelsen efter aftalen opfyldt, og bortfragteren har krav på fuld fragt.

Til § 332. Afstandsfragt

§ 332 svarer til den gældende sølovs § 129, jf. § 133, stk. 2, og § 135, stk. 2. Efter udvalgets mening er det mere naturligt at have en bestemmelse om afstandsfragt i underafsnittet om rejsen i stedet for flere bestemmelser om afstandsfragt i underafsnittene om irregulær kontraktsafvigelse, særligt eftersom der foreslås en bestemmelse om losning i substituthavn, jf. udkastets § 331, stk. 2. For losning i substituthavn kan bortfragter som nævnt kræve afstandsfragt.

Stk. 1, første punktum angiver, hvornår bortfragteren kan kræve afstandsfragt, dvs. som udgangspunkt i alle tilfælde, hvor godset losses i en anden havn end den aftalte lossehavn. Efter *andet punktum*, gælder reglerne i § 335 tilsvarende. Henvisningen medfører, at bortfragteren vil have krav på afstandsfragt, også for gods, som ikke er i behold, hvis årsagen til dette er dets egen beskaffenhed eller andre tilfælde nævnt i § 335. Henvisningen medfører endvidere, at allerede betalt fragt skal betales tilbage i den udstrækning, fragten overstiger den afstandsfragt, bortfragteren har krav på. Afstandsfragt kan også kræves, selvom transportøren efter lov eller aftale ikke har været berettiget til at losse i en anden havn. Afsenderen har måske trods alt fået godset transporteret en del ad vejen mod det endelige bestemmelsessted, hvilket vil gøre hans omkostninger til den resterende del af transporten lavere. Transportøren kan i sådanne tilfælde kræve afstandsfragt, men må eventuelt acceptere et modregningskrav fra afsenderen for de ekstraomkostninger, denne har haft på grund af losningen i en anden havn.

Stk. 2 og stk. 3 er i overensstemmelse med den gældende sølovs § 129, stk. 2 og 3.

Til § 333. Farligt gods

Efter *første punktum* kan bortfragteren ligesom i den gældende sølovs § 119 uden pligt til

at betale erstatning efter forholdene losse, uskadeliggøre eller ødelægge farligt gods, som er lastet, hvis bortfragteren ikke kendte til, at godset havde farlige egenskaber. Efter *andet punktum* kan bortfragteren, uafhængig af, om denne kendte til godsets farlige egenskaber, losse, uskadeliggøre eller ødelægge det uden pligt til at betale erstatning, hvis der faktisk opstår fare for person eller ejendom, som gør det uforvarligt at beholde godset om bord, eventuelt uforvarligt at beholde det om bord i uændret tilstand. Disse to regler findes også i § 291, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Befragterens erstatningsansvar for skade eller tab, der er påført bortfragteren på grund af godsets farlige egenskaber, er reguleret i § 348. Befragterens pligt til at mærke farligt gods og til at informere bortfragteren om godsets farlige egenskaber og eventuelle nødvendige sikkerhedstiltag, er reguleret i § 257 (farligt gods), som efter § 328, stk. 2, gælder tilsvarende ved rejsebefragtning.

LOSNING OG UDLEVERING AF GODSET M.V.

Til § 334. Losningen

I lighed med den gældende sølov giver også udkastet bestemmelserne om lasteplads og lastetid tilsvarende anvendelse med hensyn til losseplads og lossetid, jf. *stk. 1* og den gældende sølovs § 105, stk. 1 og § 106. Desuden henviser udkastet også til reglerne for lastning, når det gælder den måde, hvorpå losningen skal foregå, jf. henvisningen til § 327, sml. den gældende sølovs § 107, stk. 1, og § 108.

Henvisningen til § 320 medfører, at bortfragteren forpligter sig til at lade skibet ligge til losning i en vis tid, som består af liggetid og overliggetid. Liggetiden er den tid, som ved befragtningens indgåelse med rimelighed kunne påregnes at gå med losningen, jf. § 322. Overliggetiden er den tid, skibet efter udløbet af liggetiden må ligge for at blive losset, jf. § 325. For overliggetid i lossehavn har bortfragteren krav på godtgørelse, jf. § 326.

Henvisningen til § 327 medfører, at bortfragteren skal bringe godset ud af skibet og modta-